

Fransk

Engelsk

Italiensk

Portugisisk

Dansk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

November – December • År 2020 - nr. 6

GENERALRÅDET

Hvordan svarer vi på behovene i dag?

Sr. Philomena Pazhuruparambil

Generalrådet

Salmernes Bog 12 siger Gud: "Fordi de hjælpeløse undertrykkes, og de fattige stønner, rejser jeg mig nu". Det er et kald til enhver af os til at rejse os og være kreative i vores svar, når vi rækker vores hænder frem til de trængende brødre og søstre fra nær og fjern. Vi bliver ved med at høre skriget fra de fattige fra forskellige vinkler og på forskellige måder. Vi hører også forskellige svar på disse skrig. Nogle svar skaber strukturelle forandringer og andre svar møder umiddelbart behovene hos dem, der er materielt, åndeligt og følelsesmæssigt svage.

I mange lande finder der regionale og nationale valg sted. De, der fører kampagne for at blive ledere, giver store løfter om at lede landet ved, at se alle som lige og at respektere

værdigheden hos alle mennesker. Alligevel vokser skrigene fra de svage i styrke. Det varmer ens hjerte at læse om vores søstre fra forskellige hjørner af vores Kongregation sammen med vores associerede har rakt ud meget kreativt og fulgt restriktionerne under pandemien. Hver dag får vi indsigter i nye måder at tage vare på sikkerheden og samtidigt tage vores brødre og søstre i vores hænder uden at glemme, at de er en del af vores fælles hjem, Skaberværket.

Det er i det lys, at seks af vores Provinser i de kommende måneder skal afholde Provinskapitler, og at vi alle skal leve vores Generalkapitel i oktober. Mange forberedelser og refleksioner er i gang i vores Kongregation – herunder at evaluere livet og missionen i vores

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Hvordan svarer vi på behovene i dag?

FORSIDE

J P I C

USA: Projekt Reduktion: Spis plantebaseret mad

2

USA: Klimaforandringer og uønsket tøj

3

PROVINS/REGION/MISSION

Brasilien: Kulturel forskellighed og konfliktløsning

4

Italien: Et enstemmigt "ja"

5

Italien: Covid-19 kan ikke stoppe CSJ Missionis projekter i Tanzania

6

Tanmaya: At møde mennesker i deres vanskeligheder

7

Danmark: En associeredes trosvej

8

Brasilien: Kaldsåret 2020-2021

9

Nye Helgener

9

Nagpur: Magien i ens liv

10

Brasilien: Kommunikation og karismen skaber fællesskab

11

Pakistan: Historien om en kidnappet katolsk kvinde

12

Provinser, Regioner og Missioner. Vi overvejer også valget af ledere. Hvem vil lede Provinsene ind i fremtiden og i trofasthed læse tidens tegn? Har jeg forandret min tilgang til mit apostolat nu, da omverdenen har forandret sig? Hvordan kan jeg gøre fremskridt i tjenesten i forhold til den aktuelle omverden og i vores institutionelle apostolater tilføje en lidt mere profetisk holdning?

En af vejene til at berøre virkeligheden af i dag er at være mere profetisk gennem medfølelse; en medfølelse alle kan se – ikke læse om eller høre – men helt enkelt kan se. Kan vi strække os ud over fastlagte skemaer og gøre vores hjem og os selv mere

åbne for at byde den anden velkommen? Kapitlet er tiden til at tage et grundigt kig på en modig ny tilgang til tidens tegn, så hvert medlem kan blive tiltrukket af at rejse sig og se de nødvendige forandringer og at deltage begejstret i at få de forandringer til at ske.

Alle i udviklede lande og udviklingslande står over for markante sundheds-, sociale og økonomiske kriser. Dette er en kollektiv krise. Derfor har vi brug for en kollektiv energi og forpligtelse til at genopbygge vores samfund og verden som helhed. Ånden inviterer os til at tænke ud over vores geografiske område og til at gå sammen med fuldstændig gennemsigtighed og inklusion, glemme vores smålige

identitet og arbejde med én identitet: menneskeheden. I alle forberedelserne til Kapitler og i skabelsen af udsagn om vision og mission lad enhver højne uafhængighedens ånd i alle former for at øge den kollektive bevidsthed.

Vi er ikke i stand til at kontrollere pandemien, men vi har kontrol over den måde, vi lever vores liv på gennem de valg, vi træffer. Må hver refleksion og beslutning for fremtiden og hver leder I vælger, lede vores Provins og Kongregation til at rejse sig op og vælge den vej, der er sjældnere tilbagelagt. Lad de stemmer, du hører, stemme fra de fattige og andre, der rejser sig, forme visionen for fremtiden – en fremtid fyldt af Guds kærlighed og retfærdighed.

J P I C

Projekt Reduktion: Spis plantebaseret mad

Sr. Elaine Betoncourt

USA

Projekt Reduktion, der er en almennyttig organisation grundlagt i 2014, er verdens ledende kilde til klimaløsninger. "Reduktion er det tidspunkt i fremtiden, hvor niveauet af drivhusgasser i atmosfæren stopper med stige og begynder støt at falde. Dette er et afgørende vendepunkt for livet på jorden – et vi må nå frem til så hurtigt, sikkert og retfærdigt som muligt."

I 2017 udkom Paul Hawken's anerkendte bog om Projekt Reduktion (Paul Hawken: Project Drawdown: The Most Comprehensive Plan Ever Proposed to Reverse Global Warming),

som har haft indflydelse på læseplaner på universiteter, lokale klimaplaner, forretningsfolks og filantropers løfter og meget mere. I bogen beskriver Hawken 100 måder, der kan bruges som redskaber til reduktion. Når man ser på listen, der er ordnet efter deres betydning for global opvarmning, og de mulige løsninger, står fokus på madspild

nr. 3, at spise plantebaseret mad nr. 4 og uddannelse af piger nr. 6.

Over 1/3 af den mad, der bliver produceret, bliver spildt. I fattige lande bliver mad spildt, fordi der mangler passende opbevaringsmuligheder og/eller er udfordringer med at få den transporteret til markeder; og i udviklede lande bliver mad spildt efter, det er blevet sendt til markeder. I forhold til madforbrug kan vi

bevæge os i retning af reduktion ved at ændre vores madvaner til primært plantebaseret mad. At opdrætte dyr til madforbrug kræver ikke bare store mængder ressourcer, men det skaber også store mængder metangas, som er 27 gange mere skadelig for miljøet end karbondioxid. Der er tilstrækkelige landområder tilgængelige til at

producere nok mad til hele verdens befolkning, og der er ikke behov for at fælde skov for at få landbrugsjord. At ændre vores madvaner til primært plantebaseret mad og stoppe madspild kan tilsammen gøre en enorm forskel og betydeligt få os i retning af reduktion. På top-20-listen over måder at bevæge os mod reduktion på, er 8 punkter relateret til mad og 4 punkter relateret til, hvordan vi bruger jordarealer. I takt med, at vi bliver klar over, hvordan

mad – produktionen af det og spild – har indflydelse på global opvarmning, kan vi spille en rolle ved at gøre opmærksom på det. Det er også værd at bemærke for os Sankt Joseph Søstre, at vi er en del af nr. 6 på listen: uddannelsen af piger.

Projekt Reduktion offentliggør en halvårlig gennemgang på engelsk, fransk og spansk (på hjemmesiden) af den nyeste forskning og analyser af klimaløsninger med 10 hovedpunkter om muligheder og

handlinger på tværs af sektorer. Hjemmesiden og gennemgangen giver et overblik over de løsninger, vi har lige foran nu til at hjælpe os med at bringe strukturer tilbage i balance. Disse løsninger er redskaber for alle til, hvad der ser ud som uoverstigelige udfordringer. De er ikke bare for specialister eller udvalgte grupper. Som Pave Frans (der citerer biskopperne i Sydafrika) udtaler i Laudato Si: "af menneskets misbrug af Guds værk".

Klimaforandringer og uønsket tøj

Sr. Rosemary Wrinn

USA

Har du nogensinde undersøgt dit klædeskab med et klart ønske om at rydde ud i det? Har du nogensinde overvejet, at Moderjord også har det samme ønske? Hun har et behov for at forhindre milliarder tons aflagt tøj fra at nå lossepladsen. Kompostering af tekstilaffald frigiver giftige gasser ud i atmosfæren, holder på varmen, og det forårsager smog, forurening og luftvejssygdomme. Omfanget af tøj, der bliver dumpet på lossepladser, er fordoblet i de sidste 20 år fra 7 milliarder til 14 milliarder tons. Det er ikke så underligt, at Moderjord ikke har det godt. Vores planet jorden er i dyb pine. Vi kan hjælpe Moderjord med at komme sig med vores handlinger og valg.

Det er vigtigt at få mere viden om, hvordan lossepladsen påvirker klimaforandringerne. Vi kan også indhente mere viden om, hvad mange mennesker gør for at genbruge kasseret

tøj. Der er mange måder at genbruge og genanvende tøj på. Bare fordi noget ikke er brugbart mere, betyder det ikke, at det ikke kan bruges til et andre formål. En gammel sweater kan laves om til en vinterhue og handsker. Sokker kan bruges til at lave legetøj til små børn og kæledyr. På internettet findes der videoer, der viser, hvordan man kan lave nye ting.

Det er også en god ide at aflevere tøj, vi ikke længere bruger, til en

genbrugsforretning. Vi kan også købe vores tøj i genbrugsforretninger og butikker med "upcycled"-tøj, der er genbrugstøj, som er syet om. Uønsket tøj kan blive smukt, hvis det bliver syet om. Det kræver nok, at vi forandrer vores syn på at bruge genbrugstøj og upcycled-tøj. Vi skal være stolte af at bære sådan noget tøj, fordi vi har forhindret tøj i at blive sendt på lossepladsen, og vi nærer dermed Moderjords trivsel. I alt dette kan vi bidrage

med at blive fortalere for denne globale mission.

Over årene har Den Amerikanske Provins givet tøj til to butikker i Kentucky (sammen med vores mission i Appalachia). Det brugte tøj har alt sammen fået nyt liv hos mennesker, der er glade for overkommelige priser.

Fornyligt arrangerede en af vores associerede en begivenhed i et sogn. Hun inviterede en oplægsholder, der er ekspert i upcycling og

genanvendelse af tøj. Hun viste mange eksempler på sit arbejde, og hun delte sine grunde til at gøre det: at hjælpe med at beskytte vores planet.

I vores Provins afleverer mange

af os vores brugte tøj til en genbrugsbutik; butikken sørger for, at 700 pund tøj om året undgår at ende på lossepladsen.

Aflagt tøjs skæbne er i vores

hænder. Ender det på lossepladsen og skaber giftige gasser, der gør både os og jorden syg, eller bliver det genbrugt og upcycled og får en ny chance og hjælper med at beskytte Moderjord?

PROVINS/REGION/MISSION

Kulturel forskellighed og konfliktløsning

Sr. Eliana Aparecida dos Santos

Brasilien

Den 10.-11. september og 19. oktober 2020 mødtes sr. Elisa de Fátima Zuanazzi og sr. Eliana Aparecida dos Santos med en gruppe på 30 medarbejdere fra Fødselshospitalet "Nossa Senhora de Fátima" i Curitiba til et kursus i "Kulturel forskellighed og konfliktløsning".

Kurset indeholdt emner som åndelighed, kommunikation, ikke-voldelig kommunikation, kulturel forskellighed og sunde relationer. Ud over de emner arbejdede vi med konflikter og konfliktløsning, at lytte opmærksomt, at forholde sig til forskelle, empatiens rolle i forståelsen og gode relationer i en sammensat institution. Vi reflekterede også over ømhed og forpligtelse. Alle disse temaer blev tilpasset virkeligheden på den specifikke institution. Vi tilføjede også Kongregationens historie, Sankt Joseph Søstrenes karisme, åndelighed og vores tilstedeværelse i verden til rækken af emner.

De ansatte blev inviteret til at medbringe et symbol, der karakteriserede deres liv, og som de kunne fortælle om dem selv og deres liv

En gruppe medarbejdere sammen med sr. Elisa og sr. Eliana

ud fra. Det, de delte, var righoldigt, og hjalp os til at lære hinanden at kende lidt bedre. Ved at bruge vinduet som symbol, inviterede vi dem til at starte på ny. Samtalen om "det åbne vindue og starte på ny" ledte frem til udsagn som: "at jeg har behov for at starte med at elske igen, at starte med at drømme igen, at starte med at slappe af igen og at starte med at smile igen".

Blandt de spørgsmål, som fremkaldte dyb refleksion, var: Hvordan går det med min kommunikation? Hvad er kommunikation? Hvordan kommunikerer jeg? Det var en mulighed for at se på en selv, ens daglige handlinger og ofte usunde relationer. Det vigtige ved denne refleksion blev formuleret af en af deltagerne: "Jeg har aldrig tænkt på at sætte mine personlige relationer på min liste over vigtige ting. Nu indser jeg, hvor essentielle de er."

Metoden til ikke-voldelig

kommunikation, som Marshall Rosenberg har skabt, blev præsenteret og diskuteret. Vi arbejdede med de fire søjler: observation, følelser, behov og anmodninger via konkrete eksempler, som medarbejderne havde fundet ved gruppearbejde. Den ikke-voldelige kommunikationsmetode blev der taget vel imod, og deltagerne besluttede sig for at nedsætte en diskussionsgruppe om denne metode på fødselshospitalet. Dette vil hjælpe dem til at finde frem til, hvordan de kommunikerer, og hvordan de kan bruge disse fire søjler i deres hverdag på arbejde og hjemme. Derudover fremlagde vi med hjælp fra gruppen temaerne: "konflikter og konfliktløsning eller konflikthåndtering".

Hele programmet var skabt med det mål at præsentrere løsninger og tips og lette relationerne på arbejdspladsen samt at udvikle kommunikation indeholdende empati og ømhed.

Et enstemmigt "ja"

Sr. Gemma Valero
(Generalpriorinde for Sankt Joseph Søstre af Pinerolo)

.....
Italien

Taknemlighed, glæde og bæven – det er de tre følelser, der mødte det endelige resultat af afstemningen, som helt enstemmigt var et "ja" til sammenlægningen af Kongregationen af Pinerolo med Kongregationen af Chambéry.

På grund af pandemien har vi ikke haft mulighed for at mødes alle sammen igen, men den 27. september var det virkelig godt at mødes i moderhuset i Pinerolo, dels for at fejre jubilæer (50, 60 og 70 år i ordenslivet), dels for i bøn at gennemføre den officielle stemmeafgivning, hvor hver enkelt skulle vælge, om man ville eller ikke ville være en del af familien af Sankt Joseph Søstre af Chambéry. Naturligvis måtte vi vente på stemmerne fra vores søstre, der er på mission i Brasilien og Argentina, for at lave den endelige optælling.

Efter den formelle forespørgsel om en sammenlægning, der blev sendt til sr. Sally og hendes råd i pinsen i 2019, foresatte processen med møder – via computeren (Zoom) og ansigt til ansigt – mellem de to generalråd. Vi udvekslede gensidigt dokumenter og informationer om kommuniteter, apostolaer og samarbejde med Lægfolk af Det lille Foretagende med mere.

I oktober 2019 i anledningen af Føderationens møde i Torino havde vi den glæde at afholde Provinsråd i Pinerolo én dag med sr. Cristina, sr. Teresa og sr. Alessandra, og vi havde andre muligheder for udveksling. Vi er

Nederst fra venstre: sr. Ada, sr. Mariapaola og sr. Patrizia. Øverst fra venstre: sr. Liliana, sr. Mariarita og sr. Silvana

meget taknemmelige i forhold til dem.

Vores Generalråd har oplevet andre smukke erfaringer med søsterfællesskab: ved Provinsmødet i Rom i november lærte vi flere søstre fra Den Italienske Provins bedre at kende, og ved Det Udvidede Rådsmøde i Rom 12.-19. januar 2020 fik vi rig mulighed for at dele og reflektere, og til at se en fælles virkelighed, der er gennemsyret af

den samme karisme.

I februar blev vi bevæget af besøget af sr. Sally, sr. Ieda, sr. Philo og sr. Mariaelena i Pinerolo. Selvom de kun havde kort tid, besøgte de de fem kommuniteter i Pinerolo og det lille kommunitet i Piossacco (bispedømmet i Torino), der lever "at være åbne for mødet med den anden", og de gav os al deres tid, og mødet med dem var enkelt og ligetil. Spredningen af coronavirus forhindrede os i at rejse ud og besøge hinandens kommuniteter i Italien. Lige nu er vi tilfredse med møder via computeren...

På hele denne rejse har vi på den ene side følt os "bevæget af Helligånden", der førte os videre med tro på trods af usikkerhed og bæven, og på den anden side blev vi opmuntret af sr. Sally, sr. Mariaelena, sr. Ieda og sr. Philo, som vi i sandhed takker fra dybt i vores hjerter.

I tillid fortsætter vi med at overlade hvert skridt i sammenlægningen til vores grundlægger Moder Speranza, der fra Chambéry i 1825 skabte Kongregationen af Pinerolo.

Sr. Mariapaola, sr. Liliana, sr. Ada (døde i maj) og sr. Franca

Covid-19 kan ikke stoppe CSJ Missionis projekter i Tanzania

Sr. Maria Giovanna Titone

Italien

CSJ Missionis solidaritetsprogram med salg af Panettone-kager var klar til at gå i gang, da sundhedsrestriktioner på grund af Covid-19 afbrød produktionen af kagerne. Kagerne har været det ubestridte fokus i de sidste 10 år i CSJ Missionis juleindsamling og på mange italienske familiers bord.

Det årlige solidaritetsprogram med indsamling ved salg af kager har i de sidste år gjort det muligt at skabe og at se Sankt Joseph Chambéry Center vokse i Tanzania. Centreret køres af Sankt Joseph Søstre af Chambéry og er sponsoreret af CSJ Missioni. Centret, der er bedre kendt som Sankt Josephs Kostskole, har plads til 61 unge tanzanianske kvinder – 40 af dem med stipendier, der er sponsoreret af CSJ Missioni. De fleste af pigerne har enlige forældre, er forladte og understøttede af deres bedsteforældre eller andre personer i deres nære familie. De vokser op i udvidede familier, hvor der er mange børn og voksne, der skal have mad, og som – særligt i landsbyerne – lever på et eksistensminimum. Mange af dem bor i landsbyer nær Songea (i en radius af 25-100 km), hvor der ikke er undervisning for ældre børn eller universiteter. Det er områder, som er svære at komme til. De årlige indsamlinger har gjort det muligt at udvikle kostskolen, at give pigerne de mest basale ting, finansiere stipendier samt følge og støtte dem i deres liv som

studerende. Og bare i år er der blevet ansat en privat lærer for at forbedre undervisningen og give dem bedre muligheder.

Covid-19 stoppede produktionen af Panettone-kager, men den stoppede ikke for solidariteten! På Kristi Kongefest den 22. november blev en online kampagne for at samle penge ind skudt i gang med titlen: "Lad os hjælpe de unge kvinder i Songea med at komme på universitetet". Dette års mål er at støtte de mest kvalificerede studerende, der allerede har et stipendium på Sankt Joseph Chambéry Center, med at fortsætte deres akademiske studier.

Faktisk kan pigerne bliver frustreret, når de afslutter gymnasiet, da deres familier ikke kan støtte deres videre studier. Og hvis de alene har et eksamensbevis fra gymnasiet, må de ofte tage tilbage til landsbyerne og igen tilpasse sig livet på et eksistensminimum.

Juleindsamlingen 2020 vil økonomisk understøtte de studerende, der har fået de højeste karakterer ved gymnasiets eksaminer, så de kan fortsætte deres studier på universitetet. Stipendierne skal gå til alle udgifter, der er ved at være studerende: betaling for undervisning, undervisningsmaterialer, kost og logi, sundhedsudgifter og familiebesøg. Pigerne studerer ofte i den ende af landet, og ofte er det sådan, at familierne ikke engang er i stand til at betale for pigernes rejse hjem med offentlig transport.

Når pigerne får en universitetsuddannelse, får de en mulighed for at komme ud på

Sr. Marian (siddende) og sr. Malathi (stående) sammen med to piger fra kostskolen

arbejdsmarkedet og få de bedre betalte jobs. Resultatet er en forbedring af deres levestandard for dem og deres familier, og denne forandring vil også med tiden kunne ses i deres landsby.

Sr. Clementia Copia – leder af CSJ Missioni – skriver i et brev, hvor hun præsenterer dette års juleindsamling: "Global uddannelse og færdigheder er nøglen til udviklingen i Tanzania. Med små handlinger kan vi garantere, at 12 unge kvinder får adgang til universitetet hvert år, og det åbner mulighed for, at de kan komme ind på arbejdsmarkedet og få stillinger med fulde rettigheder. Og det primære resultat vil helt sikkert være en bedre livskvalitet til dem, deres familier, deres landsby og deres land".

At møde mennesker i deres vanskeligheder

Sr. Jaya Meda

Tanmaya-provinsen, Indien

“Nedlukning”... ”Bliv hjemme”... ”Pas på dig selv” er sætninger, der bliver sagt over hele verden i 2020. Den igangværende Covid-19-pandemi har enorm indflydelse på hele verden. Alle har oplevet en markant forandring i alle dele af livet. Frygten for sygdommen har påvirket alle mennesker, og de fleste lande har taget en eller anden form for nedlukning i brug, og det har haft betydning for alle sociale aktiviteter. I denne tragiske situation har Konferencen for Ordensfolk i Indien (Bhopal) tilbudt at hjælpe regeringen med at kortlægge, hvem der er smittet med Covid-19 og med at informere dem om, hvordan smitten spreder sig. På det tidspunkt var jeg i gang med min juniorat-uddannelse i Bhopal. Da jeg fik at vide, at jeg skulle være en del af det team, der skulle kortlægge, blev jeg bange, men jeg fandt modet og sagde ja. Kortlægningen varede i tre dage. Før vi startede, fik vi en kort introduktion, så vi var klædt på til at arbejde på det område. Vi fik beskyttelsesudstyr. Da vi startede, blev vi delt op i mindre grupper på tre. Vi var bange for, hvordan folk ville reagere, men vi var også bevidste om vores ansvar. De fleste bød os velkommen og satte pris på vores arbejde, men nogle få var modvillige og tøvede med at give os oplysninger. Det var chokerende at se og høre om situationen hos mennesker – rige og fattige, unge og gamle.

Sr. Jaya og ledsagere

Min gruppe besøgte et område med smitte i Bhopal. Det beskyttelsesudstyr, vi havde på, blev vi nærmest kvalt i i sommervarmen. Fra 9 til 16 uden mad og drikke gik vi fra hus til hus. Det var ikke en let opgave. Jeg erfarede selv den virkelige sult og tørst som mennesker lider under. Mens vi gik i forskellige gader, så jeg, hvordan folk stod overfor flere udfordringer under pandemien og nedlukningen. De bekymrede sig om sundhed, om mad hver dag og arbejdsløshed, og det skabte en stor spænding og stress i familierne. Mennesker blev ofre på grund af uforberedthed og manglende opmærksomhed på pandemien og nedlukningen.

I løbet af de dage lærte jeg meget om menneskers kampe, som er blevet forværret under pandemien. Siden nedlukningen er de fleste daglejere blevet arbejdsløse, og det får den ekstreme fattigdom til at vokse. Jeg så familier, der kæmpede om en bid mad. Mange sagde, at de ikke havde adgang til mad, medicin og andre basale fornødenheder. Kvinder og børn led mest.

Nedlukningen har påvirket

børns fysiske og intellektuelle tilstand. Hele uddannelsessystemet er forstyrret. Selvom der bliver undervist online via computeren, kan børn fra disse områder ikke være med, for de kommer fra fattige familier, der ikke har computere med mere.

Pandemien har også påvirket folks mentale helbred. Selvom det offentlige har oprettet hjælpelinjer, der giver vejledning og rådgivning, så bruger analfabeter eller dem, der tilhører de svagere grupper i samfundet, dem ikke. Mange lever med en konstant frygt for at blive syge, miste håbet og stå overfor en social og økonomisk krise.

At være med i denne kortlægning hjalp mig med at blive opmærksom på om den virkelige livssituation, som forskellige mennesker står i. Jeg indså, at folk ikke bare lider under fattigdom, men de står måske også overfor fysiske, økonomiske, psykologiske og sociale lidelser. Selvom jeg ikke kunne give nogen former for trøst til de mennesker, jeg besøgte, er jeg taknemlig for denne erfaring, hvor jeg så den modgang disse marginaliserede mennesker står over for i deres hverdag. Det har hjulpet mig til at forstå mit kald som en Sankt Joseph Søster.

En associeredes trosvej

Connie Lundgren, som har været tilknyttet Sankt Joseph Søstrene i Den Danske Region siden 2007, deler livs-og troserfaringer.

Sr. Gisela Heitz

Danmark

Connie blev født ind i og voksede op i et kristent (protestantisk) hjem. Gud var for Connie en del af livet, som hun ikke tvivlede på, og som hun sagtens kunne bede til. Således bad Connie aftenbøn sammen med sin lillesøster og mor, og det var et fast ritual hver aften. Gud var der bare indtil den dag, Connies lillesøster blev dræbt i en bilulykke. Connie var 13 år og bønfuldt Gud om, at lillesøsteren måtte leve. Men sådan blev det ikke - på trods af Connies ihærdige bøn døde hendes lillesøster. Dette traume og smertefulde tab fik Connie til at kassere alt, hvad der havde at gøre med den kristne tro, med Gud og med kirken. Gud derimod hverken kasserede eller forlod Connie. En dyb indre længsel i hendes sjæl fik Connie til at prøve mange - også ikke-kristne - åndelige veje. Hun besøgte en ashram i Indien og praktiserede østlig meditation, og Connie blev ved med at søge et åndeligt hjemsted. Som sygeplejerske arbejdede hun på et kristent hospice i København. Og mens hun en dag i 2004 nød en kop kaffe sammen med præsten på hospicet, fortalte præsten om et retrætsted, som ikke lå langt derfra. Præsten havde været på en weekendretræte på Stella Matutina, som er Sankt Joseph Søstrenes retrætecenter. Connie lyttede interesseret og blev berørt af alt det, præsten fortalte om den dybe stilhed og den åndelige vejledning, som var

Connie i samtale på Stella Matutina

en del af retræten. Det, hun hørte, om søstrenes fællesskab og husets åndelige atmosfære, vakte en længsel dybt inde i hende. Connie var sikker på, at hun skulle prøve at være med til en retræte på dette retrætsted, der så smukt hedder Stella Matutina, oversat til dansk "morgenstjerne".

"Siden da har jeg været deroppe på regelmæssige retræter mange gange, og gennem åndelig vejledning og i stilheden blev de sår - ensomheden og sorgen - som min søsters død havde efterladt i mig, helbredt", siger Connie. Det bedste åndelige råd, hun har fået, er at prøve den "centrerende bøn", som den amerikanske cisterciensermunk Thomas Keating står bag. At være "i hjertets stilhed" og dér møde Gud, det er det, der har betydet mest for Connie. "Jeg har fundet et dybt og kærligt nærvær, der giver mig overskud til at leve i denne verden og gøre en forskel for andre".

Efter at Connie havde været i tæt kontakt med Sankt Joseph Søstrene på retrætecentret i et stykke tid, sluttede hun sig i 2007 til en gruppe, som prøver at leve Sankt Joseph Søstrenes spiritualitet og er særlig tilknyttet til søstrenes liv og mission. Efter at Connie gik på pension i 2013 besluttede hun sig for at blive frivillig medarbejder i retrætecentrets køkken. Siden dengang er hun en weekend hver måned aktiv som frivillig på Stella Matutina og hjælper med at skabe en åndelig ramme omkring retræterne blandt andet ved at tilberede maden smukt og respektere stilheden, netop fordi Connie af egen erfaring ved, hvad stilheden betyder.

Gennem mødet med hospicepræsten, søstrene på retrætecentret, åndelig vejledning og stilheden blev Connie kærligt ført tilbage til den Gud og den kristne tro, som hun engang som ung havde mistet ved lillesøsterens død.

Kaldsåret 2020-2021

Sr. Eliane dos Santos Alves

Brasilien

Den Brasilianske Provins af Sankt Joseph Søstre af Chambéry genoplever en fjern fortid, som var og er en kilde til inspiration i at søge Guds vilje, en gave til nutiden og tjeneste af vores kære næste. Kongregationens historie og karisme har rodfæstet i Treenighedsmysteriet, Inkarnationen og Eukaristien, som vi giver videre som brød, der deles.

Det var med dyb glæde og taknemlighed for denne lange og fascinerende historie i Kongregationen, at vi fejrede 370-året for Sankt Joseph Søstrene. Vi begyndte vores fejring med en messe i Curitiba, Paraná, den 15. oktober 2020 og igangsatte "Kaldsåret" i Den Brasilianske Provins.

Med temaet "Hav glæde i at tjene" og med mottoet "at de alle må være ét" (Johannes-evangeliet 17:21) er kaldsåret en invitation til at intensivere muligheden i at følge Jesus Kristus og at være vidne til glæden i evangeliet. Den er en forpligtelse til at leve Sankt Joseph Søstrenes karisme gennem præstelig,

Logoet der er designet til kaldsarbejdet på de sociale medier

ægteskabelig, ordensfolks, lægfolks kald. Det er en appel om at skabe sunde relationer, der fremmer enhed og velgørenhed.

En af grundene til dette særlige år er at hjælpe folk med at finde mening i deres liv. Mange af vores brødre og søstre – unge og gamle – giver udtryk for, at de savner mening i deres liv. Gennem dette Kaldsår ønsker vi at vise vores forpligtelse til at hjælpe folk med at finde mening i deres liv ved "at de er elskede og kaldet af Gud" og "kaldet til at bruge deres gaver og talenter ved at tjene evangeliseringen (voc-action). (Pave Frans).

I dette Kaldsår ønsker Kongregationen også at gøre vores karisme bedre kendt i forskellige dele af missionen, at intensivere bønner

for kald, at give mulighed for erfaring med enhed gennem kaldsarbejdet og virkelig at gøre medier til et redskab for at vække kald.

Vi ønsker, at alle føler sig velkommen og motiveret til at være en del af denne historie og leve vores karisme om

fællesskab, som associeret, unge i CSJ og de, der længes efter at forene kræfterne på denne vej, fordi sammen er vi mere.

I dette Kaldsår er vi kaldet til at have glæde i at tjene, i hvad vi er, i hvad vi gør og lever på alle trin i livet. Og vi må føle et tilhørsforhold til denne Kongregations krop og til Jesus Kristus' projekt.

I dette Kaldsår har vi planlagt mange ting: en dedikeret salme, et projekt om Sankt Joseph Søstrenes tro, bønner, fejring, refleksioner, møder, live-sending, podcasts, deling, vidnesbyrd om livet i missionen og andre ting.

Kaldsåret slutter 15. oktober 2021 under Generalkapitlet for Kongregationen, der bliver afholdt i Curitiba, Paraná.

Nye Helgener

Sr. Rosa Helena Torcheto	85	Brasilien	06.11.2020
Sr. Marie Alix Chanron	80	Frankrig	06.11.2020
Sr. Marie Jacinta Jorgensen	94	Frankrig	08.11.2020
Sr. Marie Aimée Chaumaz	95	Frankrig	20.11.2020
Sr. Marie Michèle Montaz-Rosset	92	Frankrig	21.11.2020
Sr. Louise Zdunich	94	Canada	27.11.2020

Magien i ens liv

Sr. Lorraine Marie Delaney

Nagpur-provinsen, Indien

I løbet af de forgangne måneder med nedlukning er der flydt meget vand under broen, der har opslugt liv og levebrød, individer og familier, forretninger og jobs i det hvirvlende tidevand. Intet er forblevet uberørt af virussen. Alle er blevet påvirket på den eller den anden måde. Igen og igen har vi hørt forfærdelige nyheder i TV, på mobiltelefonen og i radioen om, hvor meget antallet af smittede med Covid-19 var vokset hver dag. Det var demoraliserende, kvalmende og tragisk. Vi fylder vores sind og krop med den nyeste statistik og data.

Vi tog vores liv og alt muligt andet for givet, og dette er – uheldigvis – en hovedårsag til negativitet. Når vi tager ting for givet, takker vi ikke for al den magi, der finder sted i vores hverdag.

Taknemlighed er en levemåde, og at være taknemlig for hver dag er en måde at nyde livet og Guds gaver på. Det er alene i månederne under pandemien, at vi indså, hvor ofte vi undlader at være taknemlige – for livet, for luften vi indånder, for maden på vores bord, for det arbejde vi har, for venner, sammenkomster, fester og sjov. Pludseligt stoppede alt dette, da

Covid-19 ramte os.

Er jeg taknemlig over at være i live hver dag? Hørte vi ikke om venner og bekendte, der var i live den ene dag og væk den næste dag? Stoppede jeg og takkede Gud for mit eget liv og for at være i live og fri for den dødelige virus?

Tager vi ofte ting for givet? Og selvfølgelig ender det i brok, negative tanker og ord. Så når vi brokker os, finder vi tydeligvis flere ting at klage over, og vi mister glæden ved at leve og at elske. Dette bliver en forhindring for det gode i ens liv.

Lad os genkalde os ordene fra Gautam Buddha: "Lad os rejse os op og være taknemlige, for selvom vi ikke lærte meget i dag, så lærte vi lidt, og hvis vi ikke lærte lidt, så blev vi i det mindste ikke syge, og hvis vi blev syge, så døde vi i det mindste ikke, så lad os alle være taknemlige." Lad disse ord være en inspiration for os! Lad os være taknemlige for venner og familier, for luften og solskinnet, for fugle og kryb, for alt omkring os. Taknemlighedens magi er større end enhver negativ situation, og der er uendelige

måder at forandre en negativ situation på og gøre den positiv. Alt det kræver, er at praktisere taknemlighed, og magien opstår.

Har vi ikke modtaget lys og vejledning, hjælp og støtte på tidspunkter, hvor vi mest af alt havde brug for det? Vi blev tættere i vores relationer, når vi støttede hinanden i tykt og tyndt. Det var på sådanne tidspunkter, da vores egne liv forandrede sig på grund af et opmuntrende ord eller et trøstende ord, vejledning eller blot ved at være der på det rigtige tidspunkt. Dette er de magiske øjeblikke i vores liv, og vi tænker på de magiske mennesker, der har påvirket vores liv.

Beviset for, at taknemlighedens kraft virker i vores liv, er altid, at den gør os glade og taknemlige. Glæden, vi oplever, ved at give udtryk for taknemlighed, tiltrækker flere skønne tilfælde. Og dette er livets magi, den magiske kraft i taknemlighed og ved at være positiv.

Kommunikation og karismen skaber fællesskab

Sr. Eliana Aparecida dos Santos

.....
Brasilien

Kommunikation "skaber virkelighed" og må studeres med udgangspunkt i de omstændigheder, den opstår i.

Igennem historien har kommunikationen udviklet sig i Kongregationen af Sankt Joseph Søstre fra håndskrevne breve til markant brug af internet, e-mails, digitale medier, sociale medier og videosamtaler med mere.

En vigtige del af kommunikationen i Kongregationeneratskabe relationer, at dele og tale sammen og have karismen i tankerne, der er et kald til at tømme sig for sig selv og ydmyghed. Mange gange oplever vi et sammenstød mellem de to ideer. På den ene side understreger vores åndelighed skjulthed, at tømme sig for sig selv, uselviskhed og at være surdejen i dejen (som ikke ses, men den har en effekt). Dette viser, at karismen og åndeligheden i Kongregationen har markant indflydelse på det "ikke-synlige" ved det, vi gør. Det viser også, at søgen efter, hvad der er essentielt, er for godt til "den kære næste".

På den anden side er der alligevel brug for en opdatering for at give gamle tanker ny mening, og kommunikation tilbyder uendelige muligheder for at udvikle og – på

samme tid – bevare essensen. Som beskrevet kan vi se, hvor nødvendigt og vigtigt kommunikation er for livet i Kongregationen, og vi må indse, at den nuværende situation kræver handling. Pave Frans har ved mange lejligheder understreget, at Kirken må række ud til mennesker gennem effektiv kommunikation. Han er selv et eksempel på det igen og igen.

Målet er at tilpasse sig nye

eksempel CSJournalen. Helt enkelt deler vi informationer om de aktiviteter, der foregår forskellige steder, og det gør det muligt at forstå sider af kommunikationen i Kongregationen og gennem dem at identificere, hvordan vi forstår os selv, vores aktiviteter og kommunikationen mellem søstrene. Vi kan også sige, at hjemmesiden www.csjchambery.org er en kanal, der når et stort publikum hele tiden, og den

måder og genopfinde kommunikation, så den bidrager til at sprede budskabet om fællesskab. Videokonferencer er en af de måder at udføre missionen kreativt på i vores Kongregation. De svarer på nye behov og viser værdien ved kommunikation via computeren samt bringer "gode nyheder" ud til mere afsidesliggende steder. Internettet er et potentielt "rum for fællesskab".

Ud over videosamtaler har vi andre kanaler, der hjælper os at have forbindelse med hinanden – for

forener Kongregationen – særligt når der er internationale begivenheder. Hjemmesiden giver muligheder for at offentliggøre daglige begivenheder, så alle søstre på en måde bliver forenet.

Som konklusion kan vi sige, at missionen om at skabe fællesskab, søgen efter en sand dyb og menneskelig relation med Gud, med mennesker og Skaberværket er grundlaget for kommunikationsaktiviteterne i Kongregationen. Fællesskab er ikke muligt uden kommunikation.

Historien om en kidnappet katolsk kvinde

Sr. Saiqa Anwar

Pakistan

Kvinders status i Pakistan varierer betydeligt på tværs af klasser, regioner og by/land på grund af en uens socioøkonomisk udvikling samt stamme og feudale traditioners indflydelse på kvinders liv. En rapport fra en international organisation, der har fokus på kvinders rettigheder, viser, at kvinders rettigheder er blevet forbedret overordnet set i Pakistan. Et voksende antal kvinder får uddannelse og kan læse.

Alligevel møder kvinder i Pakistan diskrimination som følge af det patriarkalske samfund. Nogle af de problemer, som kvinder i Pakistan står overfor, er vold i hjemmet, æresdrab, voldtægt og misbrug, så vel som voldtægt i ægteskab, tvangsægteskab, tvungen konvertering og beordret abort.

Den 9. september 2020 blev Rashida Shrif, der er en 30 år gammel gift kvinde, kidnappet udenfor sit hjem i Pakistan. Hun er katolik fra Punjab-provinsen (hvor byerne Multan og Lahore

Rashida med sin søn

ligger). Hun var netop kommet hjem fra den nationale Maria-helligdom, da hun blev kidnappet sammen med sine 2 år gamle søn. Hendes familie var vidner til hendes bortførelse og kontaktede med det samme myndighederne, men de kunne ikke finde Rashida. Hun var blevet kørt 846 km. væk til Sindh-provinsen. Nogle personer havde kørt hende dertil, og efter en måned blev hun kørt til Baluchistan-provinsen (hvor Quetta ligger, og hvor vi har vores moderhus). Fra det sted var hun i stand til at flygte

sammen med sin søn og nåede frem til et af de katolske sogne, hvor hun fortalte sin historie og bad sognepræsten om at kontakte hendes familie.

Efter dette kontaktede biskoppen af Quetta os og bad os om at tage os af hende, indtil han var i stand til at komme i kontakt med hendes sognepræst og familie. Vi imødekom hendes behov med det samme og bød hende velkommen. Hun og hendes søn var hos os, indtil hendes far kom for at hente hende. Da hendes familie kom for at hente hende, var hun glad og takkede Gud. Men den mest rørende scene var glæden i ansigtet på den lille dreng, da han så sin bedstefar. Vi bød Rashida og hendes søn velkommen i vores hus, da vi blev gjort opmærksom på hendes behov. Ved at gøre dette, hjalp vi hende og viste et konkret udtryk for vores karisme som Sankt Joseph Søstre: gæstfrihed. Mens hun var hos os, fortalte hun om sine frygtelige oplevelser. Hendes familie – og særligt Rashida – var taknemlig for søstrene, der hjalp hende og passede på hende ligesom Sankt Joseph i denne angstfyldte periode af sit liv. Efter én måned – den 11. oktober 2020 – var hun og hendes søn tilbage hos familien. Vi lærte, at hun på trods af sine rystende erfaringer, hurtigt var i stand til at genoptage sit liv igen.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Joyce Baker
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Rossella Galli
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org